

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ. 18—'Εν δε ταῖς ἐπαρ. φρ. 16—'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ ΔΗΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Μοῦσα ἀπὸ τοῦ 'Ελικῶνος, ρίψον μίαν σου ἀκτῖνα εἰς τοὺς βαθυτέρους μὴνιγκας τοῦ ἐγκεφάλου μου, ὅπως δυνθῶ χειραγωγούμενος ὑπὸ τῆς ἀγάπης σου καὶ τῆς ἀληθείας σου, νὰ ὀρίσω τὸ γένος τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα θὰ μελανώσῃ τὸν λευκὸν τοῦτον χάρτην. "Ανευ σοῦ, θεᾶ, τὸ πρᾶγμα ἔσται λίαν κοπιῶδες· διότι ὁ κόσμος δὲν γνωρίζει τίνα ἰδέαν νὰ σχηματίσῃ περὶ τούτου. Οἱ μὲν ἀπὸ μνήμης λαλοῦντες, ἰσχυρίζονται ὅτι ἐβίωσε βίον γυναικοειδῆ· οἱ δὲ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ ἄνθρωπος πολιτεύεται, καὶ ὅτι ἐν 'Ελλάδι αἱ γυναῖκες δὲν κέκτηνται πολιτικὰ δικαιώματα, συμπεραίνουν ὅτι εἶναι ἀνὴρ. 'Ετέρα ὅμως τάξις 'Ελλήνων εἶναι γνώμης ὅτι τὸ πλάσμα τοῦτο τοῦ νόμου οὐδεμίαν δύναται νὰ ἔχῃ ἐπήρειαν ἐπὶ φυσιολογικῶν ζητημάτων, οἷον εἶναι ἡ ἐξακρίβωσις τοῦ γένους αὐτοῦ, καὶ ὅτι τὸ ζήτημα χρήζει εἰσέτι ἐπισταμένης μελέτης καὶ συζητήσεως ὡς μήπω ἐξαντληθέν. 'Εγὼ δὲ, ἐπιδιώκων πάντοτε τὴν καθαρὰν ἀλήθειαν, μένω ἀναυδος καὶ ἀναποφάσιςτος ἐνώπιον τόσῃ ἀπροκαλύπτως ἀντιθέτων γνώμων καὶ σχεδὸν ἀπελπισία καταλαμβάνει τὴν καρδίαν μου..... 'Επὶ τέλους ὅμως ἡ Μοῦσα φθάνει εἰς βοήθειάν μου καὶ συλλογίζομαι ὡς ἑξῆς :

'Επειδὴ ἂν εἴπωμεν ἄνδρα τὸν κ. Θεόδωρον Δηληγιάννην δυνατόν νὰ ψευσθῶμεν θανασίμως,

'Επειδὴ ἂν εἴπωμεν αὐτὸν γυναῖκα πάντοτε θὰ εὕρισκώμεθα ἐντὸς τῆς ἀληθείας ἥτις εἶναι ἱερά,

Διὰ ταῦτα

Συμφώνως καὶ πρὸς τὴν ἐπικρατοῦσαν γνώμην,

ἀπεφασίσαμεν νὰ ὀρίσωμεν

ὅτι ὁ κ. Θεόδωρος Δηληγιάννης, καὶ τοι φέρων ἄρσενικὸν ὄνομα, εἶναι γυνή.....

Καὶ ἐκ τῶν γυναικωδεστέρων μάλιστα, ἂν ἀποβλέψωμεν εἰς τε τὰ προτερήματα καὶ ἐλαττώματα αὐτοῦ. Καὶ πρῶτον ἡ μορφή αὐτοῦ εἶναι συμπαθεστάτη, διότι τοιαύτην διακηρύττει αὐτὴν Παγανέλλη· ὁ νεώτερος ἐν ταῖς σπου-

δαίαις αὐτοῦ εἰς τὸν «Νεολόγον» Κωνσταντινουπόλεως ἀνταποκρίσσει. Συμπαθεστάτη ἐπιλέγομεν καὶ ἡμεῖς μετὰ τῆς αὐτῆς σπουδαιότητος καὶ ἔχομεν τὴν ἀξίωσιν διὰ τῆς γνώμης ἡμῶν ταύτης ὅτι προάγομεν τὰ πολιτικὰ συμφέροντα τοῦ κατόχου τῆς μορφῆς, ὅστις κατ' ἀρχὴν ἀπεφάσισεν ὅχι διὰ πολιτικῆς σθεναρᾶς καὶ τιμίας νὰ προσκλήσῃται ὀπαδοὺς, ἀλλὰ διὰ τῆς συμπαθείας ἣν δύναται νὰ ἐμπνεύσῃ ἡ μορφή του, ἀπαραλλάκτως ὅπως φρονοῦσιν αἱ γυναῖκες ὅτι διὰ τῆς ἐρωτοτροπίας δύναται νὰ ἐμπνεύσῃσι βαθέα αἰσθήματα ἀφοσιώσεως.

'Ενεκα δὲ ταύτης τῆς ἀρχῆς του ὁ κ. Δηληγιάννης κολακεύεται περισσώτερον ἂν τῷ εἴπωσιν ὅτι ὠμίλησε μετὰ χάριτος ἢ ὅτι ὠμίλησε μετ' ἐμβριθείας. 'Η μεγάλη δὲ αὕτη ἐπιμέλεια περὶ τὴν ἐξωτερικὴν ἐπίδειξιν τοῦ ἀτόμου του περιήγαγεν αὐτὸν, ὡς ἦν ἐπόμενον, εἰς πρότυπον πολιτικοῦ 'Αρλεκίνου· διότι ἡ ἐπιμέλεια αὕτη μήτε τὸ ἐσβεσμένον καὶ σχεδὸν βλακῶδες βλέμμα του κατώρθωσε νὰ ἀφαιρέσῃ, μήτε ἀπὸ τῶν φαβορίτων του νὰ ἀπελάσῃ τὴν Γορτύνειον καταγωγὴν αὐτῶν, μήτε εἰς τὸ ἡμίγυμνον κρανίον του νὰ παρᾶσχῃ γραμμὰς κανονικάς. 'Ισως ἀπορήσῃ τις διατί τοιοῦτος ἄνθρωπος δὲν φέρει ἐπὶ κεφαλῆς φενάκην· ἀλλ' ἂν ὁ τοιοῦτος μελετήσῃ βαθύτερον τὸ ὑποκείμενον, δὲν θὰ βραδύνη νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἐκ τῶν δύο ἐπιδείξεων, τῆς μετὰ φενάκης ἐπιδείξεως νεότητος καὶ τῆς ἀνευ φενάκης ἐπιδείξεως κρηνιοσκοπικῆς ἐμβριθείας, ὁ Θεόδωρος προὔτιμησε τὴν δευτέραν, ὡς μᾶλλον συνάδουσαν πρὸς τὴν κοινωνικὴν θέσιν του, καίτοι καὶ ἡ πρώτη θὰ ἤρμοζεν εἰς ἄλλην οἰκίαν του ἐπίσης θέσιν καὶ φάσιν. 'Ισως ὅμως τὸ ζήτημα μένει εἰσέτι ἀναπεφασιστὸν ἐν τῇ συνειδήσει του καὶ en attendant διατηρεῖ τὴν φυσικὴν κατασκευὴν τοῦ κρανίου του. Τα πάντα ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ εἶναι ἐπιδειξίς ἀνευ ἀληθοῦς χρωματισμοῦ, φαινόμενον ἀνευ σκιᾶς οὐσίας. Διὰ χειρονομιῶν αὐτόχρημα οἰκτροτάτων καὶ ἐκλελυμένων φρονεῖ ὅτι κατάγει ρητορικοὺς θριάμβους, ἴσως μάλιστα προμελετᾷ τὰς χειρονομίας του, ὡς ὁ Δημοσθένης, ἐνώπιον καθρέπτου. Διὰ λαβυρινθοειδῶν ἐκφράσεων πιστεύει ὅτι ἐπιδεικνύει λεπτότητα νοῦς καὶ πολιτικὴν ἐπιδεξιότητα, ἐν ᾧ ἀφαιρεῖ καὶ τὴν ἐσχάτην ἐντύπωσιν, ἣν ἡδύνατο νὰ παραγάγῃ ἄλλως

εἰς τοὺς ἀκροατάς· διὰ τῆς φλυαρίας ἔχει τὴν πεποιθήσιν ὅτι μεταδίδει ὑπόληψιν πολυμαθείας ἢ εὐροίας λόγου. *Ἄν ἀπὸ τῶν βουλευτικῶν λόγων τοῦ ἀφαιρεθῶσιν οἱ τίτλοι καὶ αἱ πρὸς τοὺς ὀλίγους φίλους τοῦ κολακευτικαὶ ἀπεραντολογίαι δὲν θὰ ἀπομένῃ ἔλαιον μῆτε διὰ μίαν μωρὰν παρθένον. Τῷ ὄντι *le style c' est l' homme*· διότι ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου τούτου ἂν ἀφαιρέσῃς τοὺς τίτλους καὶ τὰ παράσημα, τὰς φιλοφρονήσεις καὶ τὰς ὑποκλίσεις δὲν μένει ὕλη μῆτε δι' ἓνα *laquais*. Οὐχ ἥττον ἔχει ἐν ἡ δύω προτερήματα· πρῶτον εἶναι ὁ καλλίτερος τῶν Δελιγιανναίων· δευτέρον ἔχει τὴν συνείδησιν ὅτι ἡ φωνὴ αὐτοῦ εἶναι μιαιωτάτη καὶ ἀξιέπαινος ὥντως εἶναι ἡ προσπάθεια ὅπως ἀπαλύνῃ αὐτὴν διὰ σουμάδας.

Φρονοῦσι πολλοὶ ὅτι ἔχει μεγάλην διοικητικὴν πεῖραν· τῷ ὄντι ὁμολογοῦμεν ὅτι εἶναι ἐντρίβεστατος περὶ τὰς ἐπαρχιακάς ραδιουργίας, ἀλλὰ τίς δὲν ἤθελεν ἀντ' αὐτοῦ καταστῆ ἐντρίβεστατος ὁμοίως μετὰ τοσαύτην τριβὴν; *Ο κ. Βυζάντιος· μάλιστα φρονεῖ ὅτι εἶναι καὶ ἀντιληπτικώτατος, ἀλλὰ διαφωνεῖ ὁ κ. Βαμβᾶς ἐν μέρει καὶ τὸ ζήτημα ἀφήνομεν νὰ λυθῇ ὑπὸ τῆς σοβαρᾶς ταύτης δυάδος. *Ὅταν ἔσχε τὴν ὑψηλὴν τιμὴν νὰ ἀπέλθῃ εἰς Βερολίνον, ἀνέδειξε τῷ ὄντι ἑκτακτον ἐπιτηδειότητα εἰς τὸ νὰ φωτογραφηθῇ ἐν ἐπιβαλλούσῃ θέσει μετὰ τοῦ κ. Βράιλα καὶ τοῦ κ. Βλάχου καὶ ἔμπροσθεν τοῦ κ. Γενναδίου καὶ τῶν ἄλλων. *Ἐπίσης ἐν Βερολίῳ ἐναγωνίως ἐλυπήθη, διότι δὲν κατῴρωσε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ συνέδριον ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος, καθότι οὕτως ἀπώλεσε φεῦ! διὰ παντός τὴν εὐκαιρίαν νὰ συμφωτογραφηθῇ μετὰ τῶν αὐτῶν ἐξοχοτήτων, Βίσμαρκ, Γορτζάκωφ, Βήκονσφιλδ κλπ. *Ἐχει τῷ ὄντι εὐφυΐαν εἰς τὸ νὰ ὑποκρίνεται ἑκτακτον ἄνδρα· καὶ ἐπιτυχᾶναι ἀναμφισβητήτως τοῦτο, κοιμώμενος μέχρι τῆς μεσημβρίας καὶ ἐργαζόμενος μέχρι μεσονυκτίου ἐν τῷ ὑπουργείῳ, ὅταν τυχὸν ὑπηρετῇ ὡς ὑπουργὸς τὴν Πατρίδα. Εἰς τὴν τοιαύτην φιλοτιμίαν τοῦ ὅπως ἐπιδειχθῇ ὡς ἐξαιρετικὸς ἀνὴρ πρέπει

νὰ ἀποδοθῇ καὶ ἡ πανημέριος ἐκείνη κατὰ τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν *καροτσάδα*, ἣν ἐξετέλεσε μετὰ τοῦ κ. Κολοκοτρώνη τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν οὗτος ἀφίχθη εἰς Ἀθήνας μετὰ τὸ πέρας τῶν μακαρίων ἐκείνων ἐν Κωνσταντινουπόλει διαπραγματεύσεων.

Ψυχολογικῶς ὁ Θεοδωράκης εἶναι ὁ ἰδανικὸς τύπος τῶν διὰ τῆς κακοηθείας προαγομένων ἀνθρώπων· μικροφιλότιμος μετὰ πανουργίας, μάταιος μέχρις ἀηδίας, ψευδοφιλόφρων μεθ' ὑποκρισίας, πεζότατον πνεῦμα τὸ ὁποῖον ὑποκρίνεται ὅτι πετᾷ, καρδιά ἐταίρας εἰς σῶμα πιθήκου, ὁ Θεοδωράκης οὐδὲν ἔχει ἱερὸν καὶ ὅσιον κατὰ βῆθος. Ἀλλ' οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἐπιρροὴν εἶναι προσωρισμένος νὰ ἐξασκήσῃ ἐπὶ τῶν συγχρόνων. *Ο κ. Κουμουνδοῦρος διέφθιρεν δλόκληρον γενεάν, ἀλλ' ὁ Θεοδωράκης μόνος τοῦ διεφθάρη· διότι τὸ θεατρικόν του ἥθος τὸν γέλωτα προκαλεῖ καὶ ὄχι τὴν ἀπομίμησιν· ἔχει ὅλην τὴν πεζότητα τῆς κακοηθείας χωρὶς νὰ ἔχῃ καὶ τὴν γοητείαν αὐτῆς.

Λέγεται ὅτι διὰ τοῦ θανάτου τοῦ κ. Ζαΐμη, ἡ ἐν τῇ Βουλῇ θέσις αὐτοῦ ἀνυψώθη· ἂν ἦναι ἀληθές τοῦτο, εἶναι ὅλως σύμπτωμα. *Ὁ Θεοδωράκης οὐδέποτε θὰ δυνηθῇ νὰ ἀναδειχθῇ ὡς κομματάρχης οὐδὲ ἐν τῷ ἐσχάτῳ ἐκφραλισμῷ τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους. *Ὅπως οὐδέποτε ἡ ὅλη του ὑπαρξὶς ἀποτελεῖ ἓνα ἐκ τῶν ἐπονειδίστων ἐκείνων τύπων, οἵτινες δὲν συμβιβάζονται μὲ τὸ μέλλον τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς.

Δός του.

Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον

ΕΚ ΤΩΝ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ
ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

Η ΧΙΩΝ.

Ι

Καλῶς ἤλθες, κόρη τοῦ Βορρά, γυμνόπεζα χιών, καλῶς ἤλθες καὶ πάλιν· σὲ γνωρίζομεν καὶ μᾶς γνωρίζεις· διότι κατ' ἔτος, ὅπως τὴν Βουλὴν, σὲ βλέπομεν καὶ μᾶς βλέπεις καὶ ἐκ τῆς μεταλλαγῆς ταύτης τῶν βλεμμάτων, ἡμεῖς μὲν λαμβάνομεν αἴσθησιν τοῦ παρθενικοῦ κάλλους σου, σὺ δὲ ὡς εὐσπλαγχνος καὶ ἀγνή κόρη ὑπ' ὄψιν ἔχουσα τὴν ρυπαρότητα τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων προσπαθεῖς νὰ καλύψῃς ὅσα εἶναι δυνατόν νὰ καλυφθῶσι. Καλῶς ἤλθες καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐφέτος· διότι πρὸ πάντων ἐφέτος ἔχομεν ἀνάγκην νὰ καλύψωμεν τοσαῦτα αἴσχη ὑπὸ τὴν παρθενικὴν σου ἀγνότητα. Σὲ εἶδομεν μέχρι τῶν ἀκρωρείων τοῦ Ὑμηττοῦ καὶ ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἀνεπτερώθη ὑπὸ τῆς ἐλπίδος ὅτι θὰ φθάσῃς μέχρι τῆς Βουλῆς, διότι ἐκεῖ πρὸ πάντων ὑπάρχει τὸ κέντρον τῆς ἐλληνικῆς ρυπαρότητος· ἐκεῖ θὰ εὕρῃς τὰς μελανωτέρας συνειδήσεις, τὰς εἰδεχθεῖς συναλλαγὰς, τὰς καταχθονίους κλοπὰς· ἐκεῖ κορυβαντιῶσι οἱ νοσφισταὶ τῶν δημοσίων, οἱ ψηφοπῶλαι, οἱ κάπηλοι τῶν συμφερόντων τῆς Πατρίδος, οἱ ἀναιδεῖς καταχρασταὶ οἵτινες παίζουσιν εἰς τὰς χεῖράς των τὰς ἡνίας τοῦ Κράτους· ἐκεῖ, ὡς εἰς μέγαν ποταμὸν, συρρέουσι πᾶσαι αἱ ἀκαθαρσίαι τῆς κοινωνίας καὶ ἐκεῖθεν ἀναδίδονται τὰ νέφη τῆς διαφθορᾶς ἀνά τὴν Ἑλ-

λάδα πᾶσαν. Πέσε, πέσε λυσικρήδεμνος κόρη, ἐπὶ ἡμέρας καὶ νύκτας, ἐπὶ ἐβδομάδας, ἐπὶ μῆνας, ἐπὶ τοῦ Βουλευτηρίου, μέχρις οὗ ἀφανισθῇ ἡ οὐρανομήκης στήλη τῶν ἀνομιῶν· πέσε ἐπὶ τῶν πλατειῶν, καὶ ἰδίᾳ τῆς Ἐλευθερίας, ἐπὶ τῶν δικαστηρίων, ἐπὶ τῶν ὑπουργείων, καὶ μὴ λησμονήσης, ἀγνή κόρη, ὅτι ἔχεις νὰ κρύψῃς πολλὰ καὶ ἐν τοῖς ἀνακτόροις.

Ἀλλὰ φεῦ! εἶπαι, κόρη τοῦ Βορρά, πολὺ δειλὴ· δὲν ἔχεις μῆτε τὴν Πετμεζεῖκην ἀναίδειαν, μῆτε τὴν ἀναισχυντίαν τοῦ Στεφανίδου, μῆτε Παλαμήδειον κυνισμόν καὶ ἐκ δειλίας δὲν ἐπροχώρησες ἐφέτος ἐντεῦθεν τῶν ἀκρωρείων τοῦ Ὑμηττοῦ· διατὶ δὲν εἰσῆλθες ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν; Μήπως ἐφοβήθηκες, ἀγνή μου χιών, ὅτι θὰ κηλιδωθῇς καὶ σὺ ἐντὸς τῆς πόλεως ταύτης; Τῷ ὄντι, ὅσα τελοῦνται ἐν Ἀθήναις εἶναι ἱκανὰ νὰ κηλιδώσῃς καὶ τὴν χιόνα. Καὶ ὅμως ἐφέτος πρὸ πάντων εἶχομεν ἀνάγκην τῆς παρουσίας σου· διότι ἐφέτος ἡ βασιλεία τῶν πανηρῶν καὶ τῶν Σωτηροπουλο-Παπαμιχαλοπουλο-Ζηνοπούλων ἐδοξάσθη καὶ δοξασθῆσεται χάριν τῶν ἐπελευσομένων γενεῶν καὶ αἰώνων. Ἐφέτος θὰ τεθῇ τὸ σάγμα ἐπὶ τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ, ὅστις κατὰ τὴν ὑπομονὴν κατήντησε πανομοιότυπον τοῦ ὄνου· διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον ὅτι οὐδέποτε ὁ κ. Κουμουνδοῦρος ὑπῆρξε πολεμικώτερος παρ' ὅσον τὸ ἔτος τοῦτο· τοῦθ' ὅπερ σημαίνει ὅτι καθ' ἣν ἡμέραν ἔσπαθώσῃ, δὲν θὰ μείνῃ ὑποκάμισον